

Sommar Dans tankar 2017

Tankar böcker och fantasi

Om sommaren kanske vi inte träffar våra dansvänner lika regelbundet, men visst förekommer vi ändå i varandras tankevärld lite då och då?

Tanke-kopplingar kan lätt göras till den dansanta världen bara genom att exempelvis läsa en bok. Denna sommar har undertecknad läst flera böcker av författarinnan Marianne Cederwall. Marianne Cederwall skriver om tankens kraft med hjälp av s.k. affirmationer, bekräftelser som envist upprepades sju gånger ”i stöten”. Metoden tycks kunna försätta berg!

I Wikipedia ges följande förklaring: En affirmation är en medvetet vald, positiv instruktion till dig själv som hjälper dig att skapa det du vill ha.

Självklart skall undertecknad prova affirmationer på gammaldanserna! Då kommer alla de bästa damerna inte bara då och då utan hela tiden, att befinna sig inom uppbyggingsbart avstånd! Ja, undertecknad kommer oftare själv att bli uppbyggd av de mest åtråvärda damerna! Detta måste provas...

Varför gammaldansare?

Ibland, när undertecknad skrivare sitter och filosoferar kan han bara så där hux flux börja fundera på varför vi är som vi är och gör som vi gör. Varför har vi blivit gammaldansare egentligen? Finns det någon gemensam nämnare som gör att just VI valt att tillbringa så mycket tid tillsammans i dansens virvlar?

Ja, var skall man börja för att få svaret på detta? Vi kan snabbt konstatera att det i varje fall inte har med våra yrken att göra, för i skaran av gammaldansare finns alla möjliga olika yrkeskategorier samlade. Det kan vara allt från chefspersoner, högskolade ekonomer, folk på olika nivåer i vårdande befattningar, talbegåvade säljare, hantverkarkunniga praktiker och sådana med statlig livstidsavlöning ända ner till enkla magra pappersvändare som sliter sin byxbak på en kontorsstol...

Men kanske måste vi i alla fall samtliga tycka att dragspelsmusik låter bäst? Nää, inte heller detta är lika för alla gammaldansare, undertecknad vet med säkerhet att det finns gammaldansare som tycker mera om rock, klassisk musik, ja till och med storbandsjazz...

Kan det vara så att det är vårt sätt att vara, vår framtoning, som är en gemensam nämnare? Nej, nej skrivaren av dessa rader vill nog påstå att det bland gammaldansarna finns hela spektret från de tämligen gåpåraktiga, ja till och med burdusa, ända ner till smala bleka försynta individer som varken knappt syns eller hörs...

Tänk om det istället är själva det faktum att vi är så olika som gör att vi har så roligt tillsammans? Den som läst sin fysikbok vet ju att olika poler har en förmåga att dras till varandra och nu tror skrivaren att han kommit fram till i varje fall ETT troligt svar på frågan.

Vore inte detta förresten något för en beteendeforskare att studera? Kanske kunde en slags gammaldansens relationsteori beskrivas med en formel ungefär som Albert Einsteins relativitetsteori? Med hjälp av en sådan formel kanske vi äntligen då också skulle få en förklaring till var TIDEN tar vägen under en gammaldanskväll?!

Här sätter skrivaren punkt för detta lätt amatörfilosofiska resonemang, i alla fall den här gången, emedan den eventuella läsaren kanske tycker att allt detta egentligen är en meningslös dans med bokstäver och ord, det räcker väl att känna dansglädje, inte behöver vi bry oss om att grubbla på orsaken, eller?

Det är i varje fall roligt att leva och tänka på dansvännerna ibland.

Dan S Skrivare